

No.Φ09222/3312

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ *ÛËË* ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

(Αριθμός προσφυγής 30287/09)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

3 Μαΐου 2012

Η παρούσα απόφαση είναι οριστική, αλλά ενδέχεται να υποστεί τυπικές διορθώσεις.

Στην υπόθεση κατά ΥΕΕ Ελλάδας και Γερμανίας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζοντας σε Επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Anatoly Kovler, *Πρόεδρος,*

Λίνο-Αλέξανδρο Σισιλιάνο,

Erik Mose, *δικαστές,*

και τον Andre Wampach, *Αναπληρωτή Γραμματέα του Τμήματος,*

Αφού συνεδρίασε ιδιαιτέρως στις 10 Απριλίου 2012,

Εκδίδει την κατωτέρω απόφαση, η οποία ελήφθη την ημερομηνία αυτή:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει προσφυγής (υπ' αριθ. 30287/09) κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, η οποία κατατέθηκε στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ("η Σύμβαση") από υπήκοο Κοσόβου,¹ τον κ. ΥΕΕ προσφεύγων") στις 6 Απριλίου 2009.

2. Ο προσφεύγων εκπροσωπήθηκε από τον κ. Β. Χειρδάρη, δικηγόρο Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση ("Κυβέρνηση") εκπροσωπήθηκε από τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους του Πληρεξουσίου της, κα. Κ. Παρασκευοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και τους κκ. Ι. Μπακόπουλο, Γ. Κόττα και Μ. Βέργου, Δικαστικούς Αντιπροσώπους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

¹ Η αναφορά στο Κόσοβο στο παρόν κείμενο πρέπει να γίνεται αντιληπτή σε πλήρη συμμόρφωση προς την Απόφαση 1244 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και με την επιφύλαξη του καθεστώτος του Κοσόβου.

3. Στις 6 Μαΐου 2011 η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση. Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο Νο.14, η προσφυγή ανατέθηκε σε Επιτροπή Τριών Δικαστών.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

ΟΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

4. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1942 και ζει στο Μπεσιάν (Besian).

5. Στις 14 Ιουνίου 2002 συνελήφθη από τις ελληνικές αρχές στα ελληνοαλβανικά σύνορα με την κατηγορία της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, καθώς βρέθηκαν 25 κιλά ηρωίνης στο όχημα που οδηγούσε.

6. Την ίδια ημέρα, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Ιωαννίνων άσκησε δίωξη στον προσφεύγοντα για παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και διέταξε την προφυλάκισή του (διαταγή Νο.25/2002).

7. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η σύλληψή του ήταν στημένη από Γερμανό υπήκοο, με τον οποίο είχε διαφωνίες στη Γερμανία – όπου ο προσφεύγων φέρεται ότι διέμενε για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα – και ότι τα ναρκωτικά τοποθετήθηκαν στο όχημα χωρίς να το γνωρίζει.

8. Στις 20 Μαΐου 2003 το Πλημμελειοδικείο Ιωαννίνων (Ioannina First Instance Criminal Court) καταδίκασε τον προσφεύγοντα σε ποινή φυλάκισης είκοσι ετών (απόφαση 81/2003).

9. Σε μη προσδιοριζόμενη ημερομηνία ο προσφεύγων άσκησε έφεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

10. Στις 5 Ιουνίου 2007 το Εφετείο Ιωαννίνων επικύρωσε την πρώτη απόφαση (απόφαση 58/2007).

11. Στις 8 Σεπτεμβρίου 2007 ο προσφεύγων άσκησε έφεση επί νομικών ζητημάτων ενώπιον του Αρείου Πάγου (Court of Cassation), με την οποία προσέβαλε την ανωτέρω απόφαση. Στους λόγους της έφεσης δεν τέθηκε αιτίαση από τον προσφεύγοντα σε σχέση με την υπηρεσία διερμηνείας κατά το χρόνο της σύλληψής του και, στη συνέχεια, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

12. Η δικάσιμος, που είχε αρχικά οριστεί για τις 12 Μαρτίου 2008, αναβλήθηκε στη συνέχεια για τις 19 Νοεμβρίου 2008. Όπως προκύπτει από

τη δικογραφία, η τελευταία αυτή διαδικασία εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του Αρείου Πάγου.

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6§1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

13. Ο προσφεύγων παραπονείται ότι η διάρκεια της διαδικασίας ήταν ασυμβίβαστη προς την απαίτηση της "λογικής διάρκειας" που ορίζει το Άρθρο 6§1 της Σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής:

"Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσή του δικαστεί (...) εντός λογικής προθεσμίας, από δικαστήριο (...), το οποίο θα αποφασίσει (...) επί των αμφισβητήσεων επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως (...)".

14. Η Κυβέρνηση δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

15. Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη άρχισε στις 14 Ιουνίου 2002, όταν συνελήφθη ο προσφεύγων και ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά αυτού, και δεν έχει τελειώσει ακόμη καθώς, σύμφωνα με τη δικογραφία, η διαδικασία εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του Αρείου Πάγου. Έτσι, διήρκεσε για περισσότερα από εννέα χρόνια και εννέα μήνες για τρία επίπεδα δικαιοδοσίας.

A. Επί του παραδεκτού

16. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η προσφυγή δεν είναι έκδηλα αβάσιμη, υπό την έννοια του Άρθρου 35§3 της Σύμβασης. Σημειώνει επίσης ότι δεν προσκρούει σε άλλο λόγο απαραδέκτου. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

17. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας πρέπει να αξιολογείται υπό το φως των περιστάσεων της υπόθεσης και αναφορικά με τα εξής κριτήρια: πολυπλοκότητα της υπόθεσης, συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμόδιων αρχών (βλ. μεταξύ άλλων αρχών, *Pelissier και Sassi κατά Γαλλίας* [GC], No.25444/94, §67, ΕΔΔΑ 1999-II).

18. Το Δικαστήριο συχνά διαπιστώνει παραβιάσεις του Άρθρου 6§1 της Σύμβασης σε υποθέσεις που θέτουν ζητήματα παρόμοια με αυτό της παρούσας υπόθεσης (βλ. *Pelissier και Sassi* ανωτέρω).

20. Αφού εξέτασε όλο το υλικό που του υπεβλήθη, το Δικαστήριο κρίνει ότι η Κυβέρνηση δεν εισηγήθηκε πραγματικά περιστατικά ή επιχειρήματα που να μπορούν να το πείσουν να οδηγηθεί σε διαφορετικό συμπέρασμα στην προκείμενη υπόθεση. Υπό το φως των κριτηρίων που θέτει η νομολογία του για το ζήτημα αυτό, το Δικαστήριο κρίνει ότι στην προκείμενη υπόθεση η διάρκεια της διαδικασίας ήταν υπερβολική και δεν πληρούσε την απαίτηση περί "εύλογης διάρκειας".

Ως εκ τούτου, διαπιστώθηκε παραβίαση του Άρθρου 6§1.

II. ΛΟΙΠΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

20. Πρώτον, το Δικαστήριο σημειώνει ότι, αν και ο προσφεύγων υπέβαλε την προσφυγή του τόσο κατά της Ελλάδας όσο και κατά της Γερμανίας, δεν υπάρχουν ενδείξεις του λόγου για τον οποίο αναφέρεται η δεύτερη χώρα, καθώς δεν εγείρεται αιτίαση κατά της Γερμανίας.

21. Εν όψει των ανωτέρω, το τμήμα της προσφυγής που αφορά τη Γερμανία είναι έκδηλα αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί βάσει του Άρθρου 35 §33 (α) και 4 της Σύμβασης.

22. Επίσης, ο προσφεύγων, χωρίς να επικαλείται κανένα Άρθρο της Σύμβασης, παραπονέθηκε για το δικηγόρο που τον εκπροσώπησε ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων για φερόμενο λάθος χειρισμό της υπόθεσής του, για έλλειψη επαγγελματισμού και αμεροληψίας. Επίσης, ισχυρίστηκε ότι δεν του παρασχέθηκε επαρκής υπηρεσία διερμηνείας κατά το χρόνο της σύλληψής του και, στη συνέχεια, στη διάρκεια της διαδικασίας.

23. Στο βαθμό που ο προσφεύγων παραπονέθηκε για τις πράξεις του δικηγόρου του, το Δικαστήριο σημειώνει ότι αυτή η αιτίαση φαίνεται ότι απευθύνεται σε ιδιώτη για τον οποίο, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης, δεν προκύπτει ευθύνη του Κράτους (βλ. *Durini κατά Ιταλίας (dec.)*, No.19217/91, 12 Ιανουαρίου 1994).

24. Ως εκ τούτου, οι αιτιάσεις αυτές θα πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτες, καθώς είναι ασυμβίβαστες *ratione personae* προς τις διατάξεις της Σύμβασης, κατ' εφαρμογή του Άρθρου 35 §§3 (α) και 4.

25. Τέλος, όσον αφορά την αιτίασή του σχετικά με την φερόμενη ανεπαρκή υπηρεσία διερμηνείας, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατ' αρχήν, το δίκαιο της ποινικής διαδικασίας θα πρέπει να αξιολογείται υπό το φως της όλης διαδικασίας (*Axen κατά Γερμανίας*, 8 Δεκεμβρίου 1983, §28, Σειρά A No.72, *Silc κατά Σλοβενίας* (dec.), No.45936/99, 13 Φεβρουαρίου 2003).

26. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, στην προκείμενη υπόθεση, σύμφωνα με όλα τα αποδεικτικά στοιχεία και τις πληροφορίες που υπέβαλε ο προσφεύγων, η διαδικασία που ασκήθηκε εναντίον του εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του Αρείου Πάγου.

27. Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι αυτό το τμήμα της προσφυγής είναι πρόωρο και πρέπει να απορριφθεί σύμφωνα με το Άρθρο 35 §§ 1 και 4 της Σύμβασης λόγω μη εξάντλησης των εγχώριων ένδικων μέσων.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

28. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

"Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους επιτρέπει την ατελή μόνον επανόρθωση των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο επιδικάζει στον ζημιωθέντα διάδικο, εφόσον συντρέχει λόγος, μία δίκαιη ικανοποίηση".

29. Ο προσφεύγων δεν υπέβαλε αξίωση για δίκαιη ικανοποίηση. Συνεπώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος να του επιδικαστεί κανένα σχετικό ποσό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. *Κηρύσσει* την αιτίαση που αφορά την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας παραδεκτή και την υπόλοιπη προσφυγή *απαράδεκτη*.
2. *Αποφαίνεται* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης,

3. *Αποφαίνεται* ότι δεν υπάρχει λόγος επιδίκασης δίκαιης ικανοποίησης στον προσφεύγοντα.

Συντάχθηκε στην αγγλική γλώσσα και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 3 Μαΐου 2012 κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του κανονισμού του Δικαστηρίου.

Andre Wampach

Αναπληρωτής Γραμματέας

Anatoly Kovler

Πρόεδρος

Αθήνα, 14.05.2012

Ακριβής μετάφραση από τα αγγλικά

Η μεταφράστρια Ελένη Δημητρίου